

- 3) În cazul unui răspuns afirmativ la a doua întrebare, în situația aplicării dispozițiilor articolului 212a din Codul vamal, în condițiile nașterii unei datorii vamale în sensul articolului 204 alineatul (1) din Codul vamal, ca urmare a depășirii termenului stabilit în conformitate cu articolul 49 alineatul (1) din Codul vamal, se pot prezenta o factură privind angajamentul și un certificat de angajament de export, în sensul articolului 3 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul nr. 1238/2013 și al articolului 2 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul nr. 1239/2013 chiar și într-un termen stabilit de autoritățile vamale în conformitate cu articolul 53 alineatul (1) din Codul vamal?
- 4) În cazul unui răspuns afirmativ la a doua întrebare, în împrejurările din litigiul principal și având în vedere principiile generale de drept, o factură privind angajamentul, în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul 1238/2013 și al articolului 2 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul 1239/2013, care menționează în loc de Decizia de punere în aplicare nr. 2013/707/UE, Decizia nr. 2013/423/UE îndeplinește condițiile prevăzute la nr. 9 din anexa III la Regulamentul nr. 1238/2013 și la nr. 9 din anexa 2 la Regulamentul 1239/2013?
- 5) În cazul unui răspuns negativ la a patra întrebare în situația aplicării dispozițiilor articolului 212a din Codul vamal, în condițiile nașterii unei datorii vamale în sensul articolului 204 alineatul (1) din Codul vamal, din cauza depășirii termenului stabilit în conformitate cu articolul 49 alineatul (1) din Codul vamal, este admisibil ca o factură privind angajamentul, în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1238/2013 și al articolului 2 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1239/2013, să fie prezentată abia în procedura unei căi de atac împotriva deciziei de impunere a datoriei vamale?

- ⁽¹⁾ Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar (JO L 302, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 5, p. 58), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 82/97 al Parlamentului European
- ⁽²⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1238/2013 al Consiliului din 2 decembrie 2013 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii impuse pentru importurile de module fotovoltaice pe bază de siliciu cristalin și componentele lor cheie (și anume celule) originare sau expediate din Republica Populară Chineză (JO 2013, L 325, p. 1).
- ⁽³⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1239/2013 al Consiliului din 2 decembrie 2013 de instituire a unei taxe compensatorii definitive la importurile de module fotovoltaice pe bază de siliciu cristalin și componentele lor cheie (și anume celule) originare sau expediate din Republica Populară Chineză (JO 2013, L 325, p. 66).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) la 4 mai 2018 – Associazione „Verdi Ambiente e Società – Aps Onlus” și alții/Presidenza del Consiglio dei Ministri și alții

(Cauza C-305/18)

(2018/C 268/28)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Părțile din procedura principală

Reclamante: Associazione „Verdi Ambiente e Società – Aps Onlus”, VAS – Aps Onlus, Associazione di Promozione Sociale „Movimento Legge Rifiuti Zero per l'Economia Circolare”

Pârâți: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Regione Lazio, Regione Toscana, Regione Lombardia

Întrebările preliminare

- 1) Articolele 4 și 13 din Directiva 2008/98/CE⁽¹⁾ coroborate cu „considerentele” (6), (8), (28) și (31) ale acesteia, se opun unei reglementări naționale primare și reglementării secundare corespunzătoare de punere în aplicare a acesteia – precum articolul 35 alineatul 1 din Decretul lege nr. 133/2014, astfel cum a fost aprobat prin Legea nr. 164/2014, și Decretul Președintelui Consiliului de Miniștri din 10 august 2016, publicat în Gazzetta Ufficiale della Repubblica Italiana [Jurnalul Oficial al Republicii Italiene] nr. 233 din 5 octombrie 2016 –, în măsura în care califică numai instalațiile de incinerare pe care le iau în considerare potrivit tabelelor și anexelor la Decretul Președintelui Consiliului de Miniștri drept infrastructuri și amplasamente strategice de interes național preeminent, care pun în aplicare un sistem integrat și modern de gestionare a deșeurilor municipale și asimilate și care garantează securitatea națională în conformitate cu principiile autonomiei, dat fiind că o asemenea calificare nu a fost recunoscută de legiuitorul național și pentru instalațiile destinate tratării deșeurilor în scopul reciclării și al reutilizării, deși aceste două modalități sunt preeminente în ierarhia deșeurilor prevăzută de directiva menționată?

Cu titlu subsidiar, în cazul unui răspuns negativ la prima întrebare, articolele 4 și 13 din Directiva 2008/98/CE se opun unei reglementări naționale primare și reglementării secundare corespunzătoare de punere în aplicare a acesteia – precum articolul 35 alineatul 1 din Decretul lege nr. 133/2014, astfel cum a fost aprobat prin Legea nr. 164/2014, și Decretul Președintelui Consiliului de Miniștri din 10 august 2016, publicat în Gazzetta Ufficiale della Repubblica Italiana [Jurnalul Oficial al Republicii Italiene] nr. 233 din 5 octombrie 2016 –, în măsura în care califică instalațiile de incinerare a deșeurilor municipale drept infrastructuri și amplasamente strategice de interes național preeminent, în scopul de a pune capăt unor proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor, precum și de a evita astfel de proceduri ulterioare, ca urmare a netranspunerii dispozițiilor europene din domeniu, pe lângă obiectivul de a limita depunerea deșeurilor în depozite?

- 2) Articolele 2, 3, 4, 6, 7, 8, 9, 10, 11 și 12 din Directiva 2001/42/CE⁽²⁾, precum și dispozițiile coroborate ale acestora se opun aplicării unei reglementări naționale primare și a reglementării secundare corespunzătoare de punere în aplicare a acesteia – precum articolul 35 alineatul 1 din Decretul lege nr. 133/2014, astfel cum a fost aprobat prin Legea nr. 164/2014, și Decretul Președintelui Consiliului de Miniștri din 10 august 2016, publicat în Gazzetta Ufficiale della Repubblica Italiana [Jurnalul Oficial al Republicii Italiene] nr. 233 din 5 octombrie 2016 –, care prevăd că Președintele Consiliului de Miniștri, prin decret, poate să modifice prin majorare capacitatea instalațiilor de incinerare existente, precum și să stabilească numărul, capacitatea și amplasarea regională a instalațiilor de incinerare cu valorificarea energetică a deșeurilor municipale și asimilate, care trebuie realizate pentru a acoperi nevoile reziduale stabilite în scopul unei reechilibrări socio-economice progresive a zonelor de pe teritoriul național și cu respectarea obiectivelor de colectare separată și de reciclare, fără ca aceste reglementări interne să prevadă că, în etapa de întocmire a unui astfel de plan care reiese din decretul Președintelui Consiliului de Miniștri, se aplică dispozițiile privind evaluarea ecologică strategică prevăzute de Directiva 2001/42/CE menționată anterior?

⁽¹⁾ Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive (JO L 312, p. 3).

⁽²⁾ Directiva 2001/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 iunie 2001 privind evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului (JO L 197, p. 30).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) la
7 mai 2018 – Lavorgna Srl/Comune di Montelanico și alții**

(Cauza C-309/18)

(2018/C 268/29)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Lavorgna Srl